02/07/2022

Τιμήθηκαν στην Αρναία οι -και εκεί- θαυματουργήσαντες Άγιοι Ανάργυροι

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Την ημέρα που η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη των Αγίων ενδόξων Αναργύρων, των καταγομένων από τη Ρώμη, η αρχοντική Αρναία της Χαλκιδικής τους πανηγυρίζει στον ομώνυμο Ιερό τους Ναό, τον χτισμένο πάνω σε σχέδια του αειμνήστου Καθηγητού Ορλάνδου. Πρόκειται για τη δεύτερη Ενορία της Αρναίας, η οποία χτίστηκε με θαυματουργική παρέμβαση των Αγίων από τις γυναίκες της Κωμοπόλεως, επί Μητροπολίτου Ιερισσού Σωκράτους.

Ανήμερα στη γιορτή των Ιερών Ακολουθιών του Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας προέστη ο οικείος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, συμπαραστατούμενος από τον Διάκονο π. Αθανάσιο Σφουγγάρο και τους Εφημερίους της Αρναίας, δηλαδή, τον Παν. Αρχιμ. π. Παΐσιο Σουλτανικά και τους Αιδ. Οικ. π. Κωνσταντίνο Αγούλα και π. Γεώργιο Τρικκαλιώτη.

Ο Λαός της Αρναίας, και όχι μόνο, υπερτίμησε τους Αγίους και κατά τον Εσπερινό και κατά την κυριώνυμο ημέρα, με επικεφαλής τον Βουλευτή Χαλκιδικής κ. Γεώργιο Βαγιωνά, τον Αντιπεριφερειάρχη κ. Ιωάννη Γιώργο, τον Δήμαρχο Αριστοτέλη κ. Στυλιανό Βαλιάνο, την Περιφερειακή Σύμβουλο κα Αικατερίνη Ζωγράφου, τους Αντιδημάρχους κ.κ. Γεώργιο

Θαλασσινό και Νικόλαο Αυγερινό, την Πρόεδρο της Α'/Βάθμιας Εκπαίδευσης κα Ευγενία Γιαννούση, τον Πρόεδρο του Αριστοτελείου Πνευματικού Κέντρου κ. Στυλιανό Τζιτζιρίκα, τον Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου κ. Αγαπητό Κιάτο, τον Διοικητή του Α.Τ. Αρναίας κ. Γεώργιο Χαϊδευτό, κ.α.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του, αφού αναφέρθηκε στους τιμωμένους Αγίους Κοσμά και Δαμιανό, που πλούτισαν τη Ρώμη με την ιατρική τους τέχνη και την Εκκλησία με τις χαρισματικές δωρεές προς τους ανθρώπους και τα ζώα, στάθηκε στο γεγονός ότι η σημερινή εορτή είναι πανηγύρι και τιμή για την αξία που λέγεται άνθρωπος! Διεκήρυξε ότι τον άνθρωπο ο Θεός τον έπλασε πρόσωπο, τον προίκισε με προσωπικότητα, προσδίδοντας στη ζηλευτή ύπαρξη του αυτοσυνειδησία μοναδική και ετερότητα χαρακτηριστική. Το πλάσμα τούτο έχει αυτεπίγνωση της αξίας του, ότι είναι δηλαδή ένα ον με μοναδική ταυτότητα που το διαφοροποιεί

ότι είναι

ματα που

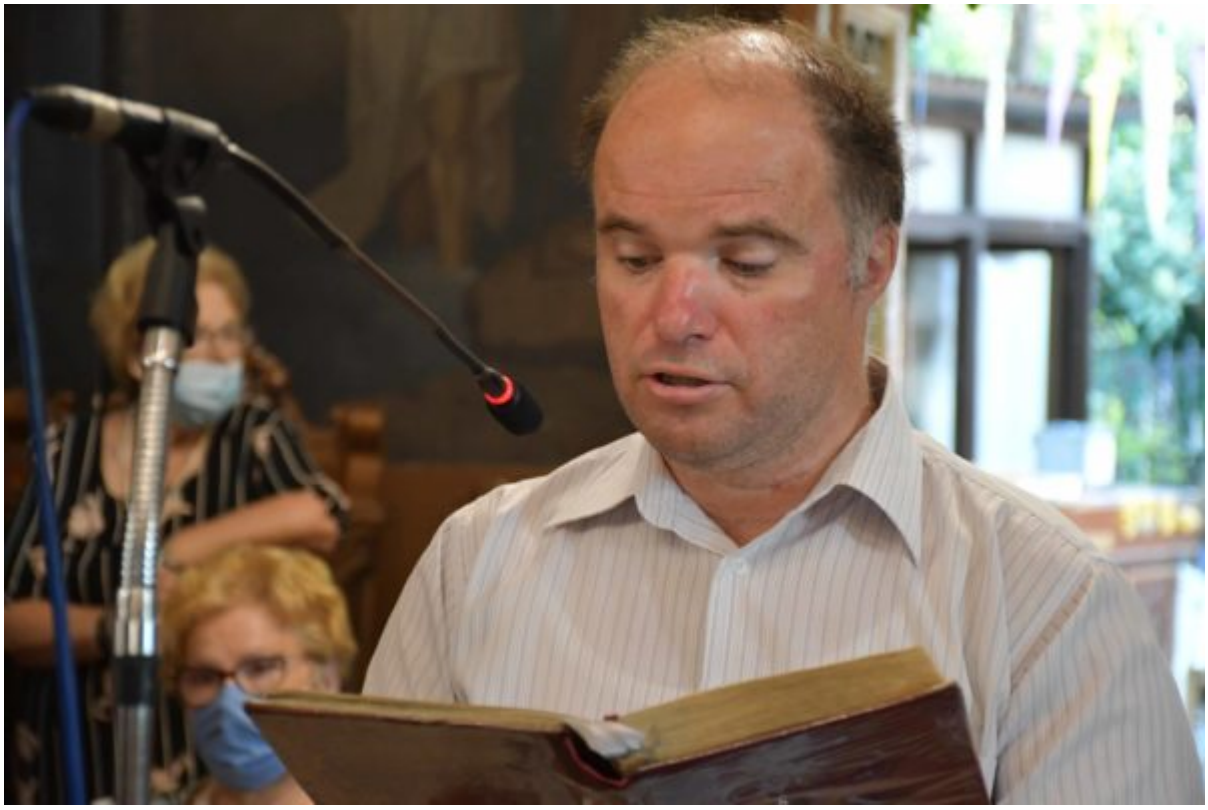

Ό,τι συνιστά, λοιπόν, είπε ο Επίσκοπος, τον άνθρωπο είναι η δυνατότητά του να βρίσκεται απέναντι σε κάποιον ή κάτι, να έχει όψη προς κάποιον ή κάτι, να είναι πρόσωπο, όπως θα έλεγε και ο Καθηγητής Χρήστος Γιανναράς. Μόνο η άμεση σχέση, η συνάντηση, η αναστροφή μπορεί να μας κάνει γνωστό ένα πρόσωπο, κάτι που είναι και μοναδικό ανθρώπινο προνόμιο. Γι' αυτό θα μπορούσε να λεχθεί ότι η ανάγκη του "ανοίγματος" του ανθρώπου προς τον "άλλο", της προσεγγίσεως του "άλλου", είναι το πιο συγκλονιστικό ανθρώπινο πρόβλημα στο διάβα των αιώνων, είναι ένα ζητούμενο θαύμα που μπορεί να επιτρέψει στον άνθρωπο να βρει τον δρόμο του, να συναντήσει το βλέμμα του Θεού, συναντώντας το βλέμμα του "άλλου", να γευτεί το σκίρτημα του βλέμματος της Αγάπης. Να γιατί η επικοινωνία με τους "άλλους" είναι ζήτημα ζωής και θανάτου: γιατί η συνάντηση με τον "άλλο" προσφέρει εμπειρίες αυτοσυνειδησίας που θεραπεύουν, πολλές φορές, το ίδιο το άτομο που προσφέρει και αγαπάει, κατά τον Καθηγητή Ιωάννη Κορναράκη.

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος: “**Αυτός που δίνει παίρνει και όσα περισσότερα δίνει από καρδιάς, τόσο περισσότερο παίρνει. Όσο ξανοίγεται ανιδιοτελώς στον “άλλο”, χωρίς να περιμένει ανταπόδοση γι’ αυτό, τόσο περισσότερο παίρνει τον εαυτό του πίσω πλουτισμένο, μάλλον δε θεραπευμένο**. Είναι αλήθεια ότι πολλές φορές ασκούμε αρνητική κριτική ως προς τον “άλλο”, μη αντιλαμβανόμενοι ότι αυτό που κάνουμε είναι αρνητική κριτική κατά του εαυτού μας. Κάθε φορά που παρεξηγούμε ή αρνούμαστε τον πλησίον, αδικούμε τον εαυτό μας. Γιατί με τον τρόπο αυτό, παραποιούμε τη δική μας ατομικότητα και μειώνουμε την αυτοεκτίμησή μας! Κι επιτέλους επειδή ο “άλλος” είναι αδύνατος ή ξένος ή τραυματισμένος ή αντικοινωνικός τύπος, είναι ανάγκη να κατανοηθεί από κάποιον καλό Σαμαρείτη, που θα σκύψει πάνω του σαν αδελφός. Αν ήταν Άγγελος ή Άγιος, δεν θα είχε ανάγκη την συναντίληψη και την κατανόησή μας. Ο “άλλος” είναι αυτός που είναι. Είμαστε άραγε σε θέση να τον κατανοήσουμε και να τον δεχθούμε όπως είναι; Να που είναι η αξία του ανθρώπου: Είναι πρόσωπο, είναι θεόπλαστο ον, είναι το μοναδικό ον που βγήκε από τα χέρια του Θεού και ζητεί πολλές φορές με τούτο ή εκείνο τον τρόπο να μάθει ποιος είναι ο “άλλος”! Και τελικά το μαθαίνει: Ο “άλλος”, το πρόσωπο που στέκεται δίπλα μας, είναι ο ίδιος μας ο εαυτός, γιατί και οι δύο βγήκαμε και πλαστήκαμε από τα χέρια του ίδιου Πατέρα...”.

Προ της απολύσεως της Θείας Λειτουργίας σχηματίσθηκε πομπή και η εύθηκαν, Βασίλειο Θεού.

5Τ
P